

4. Gergely Andrea egyéb projektjeiről itt lehet többet megtudni: <https://www.facebook.com/goportalo-153278445023177/?fref=ts>.
5. Albert-Lőrincz Enikő (2006): *Az iskolai problémák megoldását elősegítő konzultációtípusok*. In: *Szociális munka és tanácsadás az iskolában*. Ábel Kiadó, Kolozsvár, 42–49.
6. Hawken, S. J. (2005): *Good communication skills: Benefits for doctors and patient*. <https://www.rnzcgp.org.nz/assets/documents/Publications/Archive-NZFP/June-2005-NZFP-Vol-32-No-3/HawkenJune05.pdf>, letöltve 2015. április 29.

EGY KIÁLLÍTÁS, MELY HATALMAS SIKOLY Fiatalok preventív üzenetei fiatalok számára

■ A *Kontrasztkiállítás*ként ismert multimédiás megnyilvánulás a Református Egyház a Rendőrség közös család- és ifjúságmentő vállalkozása. A fiatalok és a családok életét érintő legfontosabb kérdéseket hozza felszínre, méghozzá kíméletlen őszinteséggel. Anyagát a Kisvárdai Református Ifjúság készítette. Így – sok más értéke mellett – különlegessége, hogy a preventív tartalmú üzeneteket fiatalok készítették fiatalok számára. (Lásd: *Kontrasztkiállítás. Mi ez az egész?* <http://kontrasztkiallitas.refkertvaros.hu/>)

A *kiállítást* közel tíz év után sikerült Erdélybe is elhozni. Az Erdélyi Református Egyházkerület Ifjúsági Szövetségét (IKE) az a célkitűzés vezérelte, hogy minél több rendezvényre eljuttassa ezt a kiállítást. Először fesztiválokon jelent meg, próbálkozásként, tesztelvé az erdélyi magyar társadalom befogadóképességét, hiszen „ez a kiállítás egy hatalmas sikoly, nem simogat, hanem felráz, nem udvarias, hanem kiált ott, ahol a legtöbben némák, építeni akar azokon a pontokon, ahol a fiatalok életében legnagyobb a rombolás.” (<http://kontrasztkiallitas.refkertvaros.hu/>). A Kolozsvári Magyar Napokon, a Vásárhelyi Forгатagon és a Bálványosi Nyári Szabadegyetem és Diáktáborban szerzett tapasztalatok arra ösztönöztek, hogy minél több helyszínen megjelenjünk vele.

Az erdélyi magyar fiatalokkal való foglalkozások alkalmával ugyanis kiderült: egyre több a válás, a családon belüli erőszak, egyre nagyobb az alkoholizmus kártétele. A következmények láttán fel kellett tennünk a kérdést: kinek a gondja a sérült lelkekkel való törődés? A helyi közösségeké, az egyházé, az IKE-é? Biztató volt számunkra, hogy magát a *Kontrasztkiállítást* is fiatalok álmodták meg. Akkor a magunk közösségeiben mi miért nem beszélünk ezekről a témákról? Vagy ha beszélünk is, miért olyan keveset? Kérdésként merült fel a fiatalok körében: mit mondd az abortuszról, az alkohol- és drogfogyasztásról a Biblia? Mít gondol róla a közösség, amelyben élünk? Olyan tabutémák kerültek felszínre, amelyeket nem lehet azzal elintézni, hogy akinek gondja van, az menjen haza, és oldja meg maga. És ha a problémát nem orvosoljuk a gyökerénél, inkább beseperjük a szőnyeg alá, akkor az a következő generáció sérelmeiként köszön vissza ránk. Akkor már csak ujjal mutogathatunk, hogy „bezzeg a mai fiatalok”. Ez volt az a pont, amikor az IKE úgy érezte, fel kell vállalnia ezeket a tabutémákat, és meg kell próbálnia a lehető legjobb eszközökkel elérni a fiatalokat és azok családjait.

A kiállítás egy labirintusban vezet végig a látogatót, aki „út közben” fotókkal, fény- és hanghatásokkal (feeling-ekkel) találkozik, néhány alkalommal feladatot is kap. Mind a nyolc szoba egy-egy témakört „dolgoz” fel. A nyolcadik az ún. „csenszoba”, ahol lehetőség van az elcsendesedésre, a látottak Isten előtti feldolgozására, az imádkozásra. (<http://kontrasztkiallitas.refkertvaros.hu/>)

A kiállítás legfontosabb mozzanata, amikor a csoportokat vagy a személyeket felkészítjük a látottakra. Röviden ismertetjük, hogy mit fognak látni, hiszen ez nem egy megszokott kiállítás, amit megtekintünk, majd továbbsétálunk. Nagyon sok olyan sokkoló hatású anyaggal szembesülünk, ami akár rosszullétet vagy ájulást is okozhat. Éppen ezért lelkipendozásban jártas szakembereket vonunk be (lelkészeket, pszichológusokat, vallástanárokat), hogy kéznél legyenek, ha esetleg gond lenne. Elengedhetetlen velejárója a kiállításnak a záró beszélgetés. Azt tapasztaltuk, hogy ilyenkor a fiatalok megnyílnak, kezdenek beszélni az otthoni gondokról és nehézségekről. A tudatmódosító anyagok megismeréséről, használatáról és a következményekről is. Amint kialakul

a bizalom a lelkipogozó és fiatal között, már bátrabban nyitják ki a pszichológiai rendelő ajtaját, és nem szégyenként kezelik a problémát.

A magyarországi állandó kiállítást közel százezren nézték meg. Erdélyben eddig tízezer látogatója volt – tízennégy helyszínen: Marosvásárhelyen, Csittszentiványon, Bonyhán, Homoródalmáson, Parajdon, Felőrön, Kézdivásárhelyen, Székelyudvarhelyen, Kolozsváron, Sepsiszentgyörgyön, Marosludason, Baróton, Marosszentkirályon, Nagyváradon. Az utórezgések és a vendégfüzetek bejegyzései azt bizonyítják, hogy Erdélyben is nagy szükség van az ilyen jellegű prevencióra.

Terveink szerint a továbbiakban Partium és Bánság következik.

Tussay Szilárd

